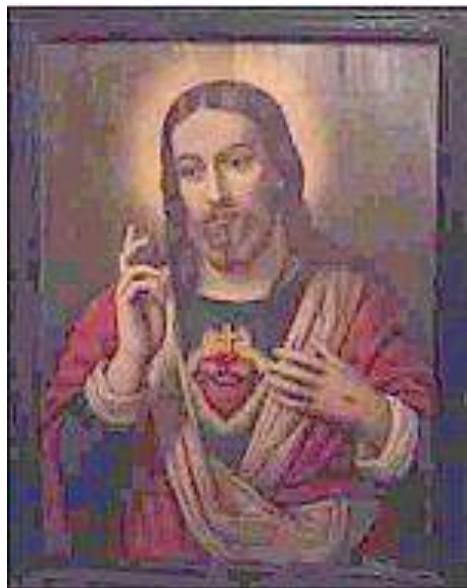

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON

červen 6 / 2008

*Božské Srdce Ježíšovo
učiň srdce naše
podle
srdce svého.*

Novinky ze života církve u nás a ve světě

Vyhlášení roku sv. Pavla

Při slavení prvních nešpor slavnosti sv. Petra a Pavla dne 28. června 2007 v papežské bazilice sv. Pavla za hradbami oznámil Svatý otec Benedikt XVI. celému světu svůj úmysl věnovat rok sv. Pavlovi a připomenout tak symbolické dvoutisíciletí od narození apoštola národů.

Tento rok bude zahájen 28. června 2008 a skončí 29. června 2009.

Apoštolův hrob se již téměř dva tisíce let nachází pod papežským oltářem v bazilice. Nedávné výzkumy zde potvrdily existenci velkého mramorového sarkofágu, z něhož je nyní jedna strana odkryta a lidé ji mohou vidět.

Při vyhlášení Roku sv. Pavla během prvních nešpor řekl Svatý otec toto:

„Draží bratři a sestry, tak jako na počátku i dnes potřebuje Kristus apoštoly připravené obětovat sebe samé. Potřebuje svědky a mučedníky jako byl sv. Pavel, nejprve násilný pronásledovatel křesťanů, který na cestě do Damašku spadl na zem oslněn božským světlem, bez zaváhání přešel na stranu Ukřižovaného a bez nároků jej následoval. Žil a pracoval pro Krista, pro něj trpěl i zemřel. Jak aktuální je dnes jeho příklad!

A právě proto mám to potěšení oficiálně oznámit, že apoštolu Pavlovi věnujeme zvláštní jubilejní rok od 28. června 2008 do 29. června 2009 u příležitosti dvou tisíc let od jeho narození, které historikové kladou mezi léta 7 a 10 po Kristu.

Tento 'Rok sv. Pavla' bude možné slavit především v Římě, kde je pod papežským oltářem této baziliky už dvacet století uložen sarkofág, který podle jednomyslného mínění odborníků a nezpochybnované tradice uchovává ostatky apoštola Pavla.

V této papežské bazilice a přilehlém benediktinském opatství se bude konat řada liturgických, kulturních a ekumenických akcí i různých pastoračních a společenských iniciativ, inspirovaných pavlovskou spiritualitou.

Zvláštní pozornost bude navíc věnována kajícím poutím konaným k apoštolovu hrobu, aby zde poutníci získali duchovní užitek. Probíhat budou studijní sympozia a vyjdou zvláštní publikace o pavlovských textech, aby tak ono nezměrné bohatství nauky, kterou obsahují, mohlo být jako skutečný odkaz lidstva vykoupeného Kristem zpřístupněno co nejširšímu okruhu lidí.

Podobné iniciativy, pořádané řeholními či vzdělávacími instituty, které nesou jméno sv. Pavla nebo se inspirojí jeho osobou a učením, budou též probíhat ve všech částech světa v diecézích a na poutních místech.

Kromě toho je zde také jeden aspekt, kterému je během různých oslav pavlovského dvoutisíciletí třeba věnovat zvláštní pozornost: mám na mysli ekumenickou dimenzi. Apoštol národů, který se plně zasadil pro šíření dobré zvěsti všem národům, byl naprosto oddán jednotě a svornosti všech křesťanů.

Kéž nás při oslavách tohoto dvoutisíciletí vede, chrání a pomáhá nám dělat pokroky při pokorném a upřímném hledání plné jednoty všech údů mystického Těla Kristova. Amen.“

Rok sv. Pavla nabídne příležitost zejména k:

- znovuoživení postavy apoštola Pavla, jeho činnosti a velkých cest, zvláště podle podání sv. Lukáše ve Skutcích apoštolů,
- opětovnému čtení jeho četných listů adresovaných prvním křesťanským společenstvím,
- znovuprožití raného období naší církve,
- hlubšímu pohledu na Pavlovu bohatou nauku určenou pohanům a meditaci na jeho silnou spiritualitu víry, naděje a lásky,
- poutím směřujícím k jeho hrobu a na další místa s ním spojená,
- obnovení naší osobní víry a naší úlohy v dnešní církvi ve světle jeho učení,
- modlitbě a snaze o to, aby všichni křesťané našli „plnou jednotu všech údů Kristova mystického Těla“.

(zdroj: *Česká biskupská konference*)

Vážení čtenáři ZVONU,

Některé obrázky jakoby ani nepotřebovaly komentář. Rozumí jim i malé dítě. Mezi takové patří obraz SRDCE. Symbol jasný na první pohled. Používáme jej při vyjádření lásky. V případě Boží lásky je to Božské Srce Ježíšovo.

V prvotní církvi křesťané používali jiný symbol – Dobrého Pastýře. Boží láska byla vyjádřena v tom, že Kristus se stará o svůj lid jako pastýř o své stádo, vede je ke svěžím pastvinám, přivádí k věčnému životu a dává život za své ovce.

Ve středověku převažuje jiný symbol – kříž s Ježíšovým tělem. Láska Boha k člověku se ukazuje v utrpení a smrti Vykupitele lidstva.

Od 16. století se začíná objevovat symbol srdce. Ve století 17-tém se Kristus zjevuje Markétě Marii Alacoque (1647-1690) jako ten, který drží v ruce hořící srdce – s výzvou, aby člověk odpověděl na jeho lásku. Od této svěťice (zjevení) pochází pobožnost a zaslíbení prvních pátků v měsíci, svatá hodina před vystavenou Nejsvětější Svátostí a také pobožnost a zasvěcení Božskému Srdci Páně.

Měsíc červen je tradičně věnován úctě k Božskému Srdci. I my jsme pozváni k tomu, abychom si hlouběji uvědomovali Boží lásku a odpovídali na ni svým jednáním.

Srdce má ještě další význam – v biblickém pojetí je to střed člověka – místo, které je nejenom střediskem citů a emocí, ale místo, kde se člověk rozhoduje, kde přemýšlí a zvažuje. V tomto pohledu je pro nás Kristus vzorem – jako dokonalý Bůh a dokonalý člověk. Následovat jej tedy znamená „připodobňovat“ naše srdce (myšlení, slova a jednání) jeho srdci. Proto se modlíme ***Božské srdce Ježíšovo, učiň srdce naše podle srdce svého.*** K tomu Vám všem žehná a v modlitbě pamatuje

P. Jan

Nedělní témata

1. června - 9. neděle v mezidobí: (Mt 7,21-27): Každý tedy, kdo tato má slova slyší a podle nich jedná, podobá se rozváznému muži, který si postavil dům na skále. Spadl déšť a přivalila se povodeň, přihnala se vichřice a obořila se na ten dům – ale nezřítíl se, protože měl základy na skále. Každý však, kdo tato má slova slyší, ale podle nich nejedná, podobá se pošetilemu muži, který si postavil dům na písku. Spadl déšť, přivalila se povodeň, přihnala se vichřice a obořila se na ten dům – i zřítíl se a jeho pád byl veliký.

Evangelní text je závěrem řeči na hoře.

Předkládá jednu základní pravdu – abychom nebyli pošetilými, ale moudřími. Abychom mohli vejít do Božího království, máme konat Otcovu vůli vyjádřenou v Ježíšových slovech..

8. června - 10. neděle v mezidobí: (Mt 9,9-13): Když Ježíš jedoušel ze svého města, uviděl v celnici sedět člověka, který se jmenoval Matouš. A řekl mu: "Pojď za mnou!" On vstal a šel za ním.... "Lékaře nepotřebuji zdraví, ale nemocní. Jděte a naučte se, co znamená: 'Milosrdenství chci, a ne obět'". Nepřišel jsem totiž povolovat spravedlivé, ale hříšníky."

Ten, kdo je povoláný, je celník – nemocný, hříšník, kterého může zachránit jen Boží milosrdenství. Toto volání se promění v dar společenství symbolizovaného stolováním v domě celníka. V kontextu kap. 8-9 nemocní nejsou jen chromí, malomocní, slepí, ale především ti, kdo potřebují Boží odpuštění, zpečetěné společenstvím stolu.

15. června – 11. neděle v mezidobí: (Mt 9,36 – 10,8) "Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň!" Potom si zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vyháněli a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu. ...Těchto dvanáct Ježíš poslal a přikázal jim: "Mezi pohany nechodte a do žádného samarského města nevcházejte. Raději jděte k ztraceným ovcím z domu izraelského. Jděte a hlásejte: 'Přiblížilo se nebeské království.' Uzdravujte nemocné, probouzejte k životu mrtvé, očisťujte malomocné, vyhánějte zlé duchy. Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte."

Ježíš poté, co ukázal cíl svého poslání (9,13 – být prostředníkem milosrdenství) a moc svého učení (kap. 5–7), daruje svoji autoritu a poslání těm, které si vyvolil. Apoštolské poslání je tak Ježíšovým darem, který si bude společenství vyprošovat.

22. června – 12. neděle v mezidobí: (Mt 10,26-33): Ježíš řekl svým apoštolům: "Nebojte se lidí. Nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno, a nic skrytého, že by to nebylo poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co se vám šeptá do ucha, hlásejte ze střech! A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo – duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo. Copak se neprodávají dva vrabci za halír? A ani jeden z nich nespadne na zem bez vědomí vašeho Otce. U vás však jsou spočítány i všechny vlasy na hlavě. Nebojte se tedy: Máte větší cenu než všichni vrabci.

Téma utrpení a pronásledování kvůli Božímu slovu je centrální i v evangeliu, kde se třikrát opakuje jako motto "nebojte se". Strach je totiž závažnou překážkou při hlásání evangelia a vydávání svědectví. Kristus však poskytuje "lék" na strachování a nejistotu: Otec vidí – a zasáhne v pravý čas.

Plná slávy – Bruce Marshall (čtení na pokračování)

„Anguse, chlapče, co tady děláš?“ vykřikl kněz.

„Proboha, páter Smith!“ podivil se mladý muž. „Já jsem neměl tušení, že to jste vy ten zdejší římský padre. Přišel jsem zpátky teprve před dvěma dny. Byl jsem tři měsíce vzadu. Dostal jsem do ruky hezkou kuličku. Nebylo to dohromady nic, šlo to jenom do masa, ale vytáhlo mě to aspoň na chvíli z tohodle svinstva.“

Prízvuk hlasu a chování mladíkovo kněze polekalo.

„Anguse, co se s tebou stalo?“ ptal se. „Proč jsi nebyl před chvílí u zpovědi a u svatého přijímání?“

„K čertu, otče, nemluvte o náboženství“ řekl Angus.

„Milý synu, takhle nemůžeš mluvit se svým starým farářem,“ řekl vážně páter Smith. „A my dva budeme mluvit o náboženství, protože náboženství je jediná věc, která vskutku stojí za řeč, a ty to víš právě tak dobře jako já.“ Podíval se do očí mladého muže a představil si časy, kdy mu tento chlapec ministroval a měl pihy na nose a někdy špinavou čmouhu okolo úst. „Anguse, Anguse, kdo ti co napovídal?“ zeptal se.

„Nikdo mi nic nenapovídal“, řekl mladý muž. „Vím jenom, že náboženství je samý nesmysl a hloupost, nic víc. A lidi doma nestojí taky za nic. Tváří se, jako by jim kdovíjak záleželo na vás tady venku, ale ve skutečnosti jim na vás záleží houby; je to samá lež. Zpívají všelijaké písničky, že prej pro nás udržujou oheň v domácích krbech a že prej nás mají rádi a že nás líbají a nemůžou se dočkat, až se vrátíme, ale to jsou jenom slova. Záleží jim jenom na tom, aby sami zůstali doma a aby se jim nic nestalo a aby se sami měli dobře. Já to vím, protože jsem byl na zdravotní dovolené a lidi nechtěli slyšet nic o tom, jak to s náma je tady na frontě. Já to na nich poznal, protože se na mě za chvíli dívali, jako když myslí na něco jinýho, a nenechali mě ani domluvit a začínali sami o jinejch věcech. A když sem jel tramvají se svou bolavou rukou, obloženou prkýnkem a žlutou sádrou, dělaly baby, že mě neviděj, a seděly dál na svezích velikejch zadnicích a mlely svou o tom, co stojí čaj, a o Mary Pickfordové, a já se svou rukou sem byl všeckejm v cestě a málem sem se pokaždý svalil, dyž tramvaj zahejbala za roh. A mladý holky jakbysmet. Řekne se křesťani, ale jakýpak křesťani. A pro takový si mám dát rozpárat břicho a omotat střeva okolo hlavy a pojit jako němuý zvíře.“ Najednou chytil kněze za ruku: „Velebnej pane, ať už toho nechaj! Udělejte něco! Abych už do toho nemusel podruhý. Velebnej pane, já mám strach.“

Kněz nechal chlapce, aby se trochu vyplakal, protože věděl, že tekou-li slzy dost dlouho, mohou připlavít mnohou duši nazpátek k Bohu.

„Anguse, kolik ti bude let?“ zeptal se ho konečně.

„Dvacet, velebnej pane,“ odpověděl mladík.

„Dvacet, Anguse, a ty si myslíš, že jsi moudřejší než všichni svatí a doktoři Církve. Styď se, Anguse. A teď mi hezky pověz, cos dělal od poslední zpovědi. Ne, nemusíš klekat. Jenom se dívej přes zábradlí a buď dál jako voják na stráži, ale pověz mi honem své hříchy, protože bitva brzo začne a my nemáme času nazbyt.“

Když Anguse vyzpovídal a dal mu rozhřešení, začínala obloha rychle blednout; avšak kněz hovořil s chlapcem ještě dál, protože mu chtěl dát ještě jisté duchovní rady.

„Poslouchej, Anguse,“ řekl mu, „nesmíš se bát umřít, protože jsi teď ve stavu milosti a připraven objevit se před Ježíšem. A nesmíš se příliš trápit nad tím, že lidé doma jsou bezmyšlenkovití a nerozumějí ničemu o válce. Však oni porozumějí, až nastane zase mír a oni uvidí, jaký svět jsme pro ně vybojovali. *(pokračování příště)*“

Svatý na tento měsíc - Sv. Norbert, 6. června

Narodil se v německém městě Xanten u hranic s Holandskem. Patřil do šlechtického rodu pánů z Gennepu. Rodiče Herbert a Hedvika ho určili pro duchovní dráhu, protože rodové dědictví bylo předurčeno jeho staršímu bratru. Norbert ve velmi mladém věku obdržel kanovnícké místo v kapitule svatého Viktora v Xanten, spojené s větším důchodem, tehdy církevním právem nazývaným beneficium. Také se brzy zařadil mezi vzdělance své doby. Měl nadání, vynikal v ústním projevu a to prý uplatnil zejména v diplomacii. Cesta kněžství ho nelákala. Jako kanovník přijal podjáhenské svěcení, ale žil světským životem bohatých. Z arcibiskupské kurie

odešel ke dvoru císaře Jindřicha V. Císař se rozhodl vynutit si na papeži potvrzení investitury týkající se dosazování biskupů. S tímto jednáním nesouhlasil Norbert a prosil papeže za odpuštění. Asi ve svých 30 letech odešel od císaře a postupně se začal měnit. V roce 1115 prý cestoval na koni do vestfálského Wredenu a přitom ho zastihla bouře. Omráčen bleskem spadl s koně. Když se probral, vnímal to jako Boží výzvu k dokonalému obrácení. Výzvu přijal, zřekl se pohodlí i světských zájmů a odešel do benediktinského kláštera sv. Michaela v Siegburgu. Tam se rozhodl k životu v pokání a v kněžské službě. Norbert žil tři roky v odloučení, s hlubokou úctou k eucharistii a získával formaci pro nastávající apoštolát. Vzdal se kanovníctví a rozdal majetek. U papeže Gelasia II., který dlel ve vyhnanství ve Francii, si vyprosil souhlas a požehnání k činnosti apoštolského misionáře. Jeho ročním působištem byla Francie, Belgie a Porýní. Snažil se vést posluchače ke smíření s Bohem i se všemi lidmi. Učil o potřebě svátostí, o křesťanské lásce a o naději ve věčnou spásu. Připojovali se k němu někteří žáci a vznikala

stále větší potřeba nějakého sídla. Na jaře r. 1120 se usadil se svými následovníky v údolí Premontre a založil tam novou komunitu. Dal tak vznik novému řádu řeholních kanovníků, kteří se dle místa vzniku začali nazývat Premonstráty. Řeholní stanovy převzali od sv. Augustina, který se podle legendy Norbertovi zjevil. Hlavní zaměření řádu se týkalo co nejdokonalejší pastýřské služby ve farnostech s důrazem na důstojné slavení bohoslužeb a liturgickou výchovu věřících. Premonstrátským oděvem se stala bílá tunika se škapulířem a cingulem. Péče o komunitu, kterou Norbert založil, nebyla cílem jeho života, i když se do Premontre z apoštolských cest vracel. V roce 1126 při návštěvě Říma dosáhl potvrzení premonstrátského řádu. V témže roce byl jmenován arcibiskupem v Magdeburgu ve středním Německu a službu na naléhání nadřízených přijal v červenci, po biskupském svěcení. Do své nové katedrály, v níž byl slavnostně vítán, vstoupil bos a v mnišském oděvu. Uchoval si pokoru a asketický způsob života, proto nevedl dvůr jak bývalo zvykem u biskupských hodnostářů. V letech 1130-32 se zasazoval o uznání papeže Inocence II. proti nezákonnému Anaklétovi, zejména i na dvoře císaře Lotara II., kterého provázel do Říma a tam se zasloužil o vyřešení některých choulostivých záležitostí. Tvrdý život a nadměrné úsilí vyčerpaly 50letého arcibiskupa a na Zelený čtvrtek r. 1134 odsloužil s velkou vroucností poslední mši svatou. Zemřel pak 6. června. Svatořečil jej Řehoř XIII. v roce 1582.

Myšlenky moudrých O NADĚJI

Po něčem toužit jest již důvod k žití.

Jaroslav Vrchlický

Vždy je lepší doufat než si zoufat.

J.W. Goethe

Naši naději zažehuje Kristův život, na nepříznivé předpovědi budoucnosti. Kristus říká: «Jsem s vámi až do skonání tohoto věku». Martin Krusa

Něco pro zasmání - Courageous Woman

A woman and her husband interrupted their vacation to go to a dentist. "I want a tooth pulled, and I don't want Novocain because I'm in a big hurry," the woman said. "Just extract the tooth as quickly as possible, and we'll be on our way."

The dentist was quite impressed. "You're certainly a courageous woman," he said. "Which tooth is it?"

The woman turned to her husband and said, "Show him your tooth, dear."

Narození

Ve středu 7. května se manželům Sikorjakovým narodila dcera **Dominika**.

Blahopřejeme.

Biřmování

Ve čtvrtek 22. května přijal svátost biřmování náš ministrant **Michelangelo Krupka Janik**.

K jeho křesťanské dospělosti přejeme všechno dobré, dary Ducha svatého, Boží požehnání a vytrvalost ve službě u oltáře.

Poděkování

Na časopis přispěli: A. Hlavatá, O. Měchura, H. Hubata.

Blahopřejeme k narozeninám

V měsíci červnu: Marta Sedláčková Pope 6. června, Marta Hnízda 8. června, George Soyka 8. června, Oldřich Holubář 9. června, Matěj Dlabal 13. června, Helena Otýpka 15. června, Petr Svoboda 17. června, Frank Slíva 18. června, Zdenek M. Nehybka 22. června, Peter Combs 26. června, Oto Bláha 29. června.

Zemřelí

† 28. dubna t.r. zemřel v Brněnské nemocnici pan **Peter Bjaček** ve věku 66 let, v minulosti člen české komunity v New Yorku. Vzpomeňme na něj ve svých modlitbách.

Mše svaté v červnu 2008

Datum	Úmysl	Dárce
1-Jun-08	Za + Petera Bjacka	P. a J. Weirich
3-Jun-08	Za + Petera Bjacka	Rod. Krupkova
8-Jun-08	Na poděkování P.B. za přijatá dobrodini, zdraví a B.požehnání do dalších let	Rod. Sedláčkova
12-Jun-08	Za + sestru Marii Pavlicovou	B. Smrčková
15-Jun-08	Za rodinu Otýpkovou	R. Bunžová
22-Jun-08	O Boží požehnání pro celou rodinu	Rod. Sikorjakova
27-Jun-08	Za + Milenu Vyhnisovou	Bl.Stranska
28-Jun-08	Za Pavla Foltyna, na poděkování P.B.	P. Foltýn
29-Jun-08	Za rodičov Krupkových a Flamíkových	Rod. Krupkova

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc **110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: 718 575 8959**
 Krajanské bohoslužby **každou neděli v 10.30, v dolním kostele Our Lady of Mount Carmel 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102.**
Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.
Po bohoslužbách následuje společné pohoštění
 Adresa českého kněze: **P. Jan Czudek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel/Fax: (718) 575 8959**
E-mail: j.czudek@fiscali.cz <http://www.zvon.info>
 Slovenská mše sv. **každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>**